

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, van 24 maart 2011 in zaak nr. 10/18703 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 26 april 2010 heeft de minister van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 maart 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij de afwijzing van de asielaanvraag van de vreemdeling niet mede heeft kunnen baseren op de omstandigheid dat de vreemdeling gedurende een bepaalde periode zijn vingertoppen heeft gemanipuleerd, nu op 5 november 2009 een bruikbaar dactyloscopisch signalement van hem kon worden vervaardigd en uit onderzoek is gebleken dat hij niet in het Eurodac-systeem voorkomt.

De minister voert daartoe, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 6 oktober 2009 in zaak nr. 200904612/1/V2 (www.raadvanstate.nl), aan dat de rechtbank aldus heeft miskend dat hij van een inhoudelijke beoordeling van het asielrelaas van de vreemdeling heeft mogen afzien, nu artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) aan de vreemdeling kan worden tegengeworpen en de vreemdeling het onderzoek naar mogelijk eerder verblijf in Nederland dan wel verblijf in een ander land binnen de Europese Unie heeft gefrustreerd door zijn vingertoppen te manipuleren, waardoor het gedurende dertien maanden niet mogelijk was om een goed dactyloscopisch signalement op te maken. In dit verband wijst de minister er op dat een onderzoek in het Eurodac-systeem na een dergelijk lange periode geen betrouwbaar resultaat oplevert, aangezien gegevens in Eurodac op grond van Verordening (EG) nr. 2725/2000 van de Raad van 11 december 2000 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van de Overeenkomst van Dublin (PB 2000 L 316; hierna: de Verordening) na verloop van tijd worden verwijderd.

2.1. Ingevolge artikel 8, eerste lid, van de Verordening, voor zover thans van belang, neemt elke lidstaat onverwijld de vingerafdrukken van alle vingers van elke vreemdeling van veertien jaar of ouder die, komende uit een derde land, door de bevoegde controleautoriteiten van een lidstaat is aangehouden in verband met het illegaal over land, over zee of door de lucht overschrijden van de grens van die lidstaat, en die niet is teruggezonden.

Ingevolge artikel 10, eerste lid, wordt elke reeks gegevens over een vreemdeling als vermeld in artikel 8, eerste lid, in de centrale gegevensbank bewaard voor een periode van twee jaar, vanaf de datum waarop de vingerafdrukken van de vreemdeling zijn genomen. Daarna worden de gegevens automatisch door de centrale eenheid uit de centrale gegevensbank verwijderd.

2.2. Ingevolge artikel 30, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, afgewezen, indien sprake is van één van de in deze bepaling genoemde omstandigheden.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

2.3. In voormelde uitspraak van 6 oktober 2009 heeft de Afdeling overwogen, voor zover thans van belang, dat indien van een vreemdeling door manipulatie van diens vingertoppen geen goed dactyloscopisch signalement kan worden opgemaakt, de minister de feitelijke mogelijkheid wordt ontnomen om aan de hand van zodanig signalement te onderzoeken of die vreemdeling reeds eerder in Nederland dan wel een ander land binnen de Europese Unie heeft verbleven. In dat geval wordt door de manipulatie van de vingertoppen de mogelijkheid voor de minister om te beoordelen of de aanvraag ingevolge artikel 30, eerste lid, van de Vw 2000 dient te worden afgewezen, ernstig bemoeilijkt dan wel onmogelijk gemaakt. Zolang evenwel niet is komen vast te staan dat sprake is van één van de in artikel 30, eerste lid, van de Vw 2000 genoemde omstandigheden, dient de minister over te gaan tot de beoordeling of de desbetreffende vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die een rechtsgrond voor verlening vormen. Daarbij geldt evenwel dat door het niet kunnen beschikken over een goed dactyloscopisch signalement van die vreemdeling de mogelijkheid voor de minister om te onderzoeken of bij de beoordeling ter zake van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalde omstandigheden, bedoeld in het tweede lid van die bepaling, mede dienen te worden betrokken, evenzeer wordt bemoeilijkt.

Verder heeft de Afdeling in deze uitspraak overwogen dat de

desbetreffende vreemdeling door toerekenbaar geen documenten, bedoeld in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 over te leggen en voorts zijn vingertoppen zodanig te manipuleren dat geen goed dactyloscopisch signalement kan worden opgemaakt, de minister elke mogelijkheid heeft ontnomen om zijn asielaanvraag te beoordelen met behulp van objectieve gegevens, zoals voormelde documenten en een dactyloscopisch signalement. De Afdeling heeft vervolgens geconcludeerd dat, nu het niet kunnen beschikken over evenbedoelde objectieve gegevens geheel is toe te rekenen aan de vreemdeling, onder deze omstandigheden geen grond bestaat voor het oordeel dat de minister zich niet op het standpunt heeft mogen stellen dat het onmogelijk is om onderzoek te doen naar de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling en de geloofwaardigheid van diens asielrelaas en de asielaanvraag derhalve reeds om die reden op grond van artikel 31, eerste lid, mede gelezen in verband met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 dient te worden afgewezen.

2.4. De rechtbank heeft overwogen en in hoger beroep is onbestreden dat de minister artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 in redelijkheid aan de vreemdeling heeft kunnen tegenwerpen. Voorts heeft de rechtbank onbestreden overwogen dat uit de op ambtseid opgemaakte processen-verbaal van de Vreemdelingenpolitie Gelderland-Midden van 26 september 2008, 16 juni 2009 en 3 augustus 2009 en de Vreemdelingenpolitie Groningen van 8 december 2008 blijkt dat meerdere malen tevergeefs is getracht een bruikbaar dactyloscopisch signalement van de vreemdeling te vervaardigen, dat in voormeld proces-verbaal van 16 juni 2009 is geconcludeerd dat de vreemdeling zijn vingertoppen hoogstwaarschijnlijk opzettelijk heeft gemanipuleerd en dat de vreemdeling geen concrete aanknopingspunten heeft geboden waarom aan de inhoud van laatstgenoemd proces-verbaal zou moeten worden getwijfeld.

2.5. Nu sinds 26 september 2008 meerdere malen tevergeefs is getracht een bruikbaar dactyloscopisch signalement van de vreemdeling te vervaardigen, de vreemdeling de in voormeld proces-verbaal van 16 juni 2009 opgenomen conclusie niet heeft weerlegd en eerst op 5 november 2009 een bruikbaar dactyloscopisch signalement van de vreemdeling kon worden vervaardigd, heeft de minister zich terecht op het standpunt gesteld dat, omdat de vreemdeling zijn vingertoppen heeft gemanipuleerd, de vreemdeling gedurende dertien maanden een onderzoek naar de inwilligbaarheid van zijn aanvraag heeft gefrustreerd. Nu de vreemdeling voorts toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd aan de hand waarvan kan worden vastgesteld wat diens identiteit en nationaliteit is en wanneer de vreemdeling de Europese Unie is ingereisd en hoe lang hij zich reeds binnen de Europese Unie bevindt en niet uitgesloten is dat de van de vreemdeling eerder door een lidstaat afgenomen vingerafdrukken, gelet op de in artikel 10, eerste lid, van de Verordening genoemde periode, in de dertien maanden voor 5 november 2009 uit het Eurodac-systeem zijn verwijderd, heeft de vreemdeling de minister de mogelijkheid ontnomen aan de hand van objectieve gegevens onderzoek te doen naar de identiteit en nationaliteit van de vreemdeling en de geloofwaardigheid van diens asielrelaas. Onder deze

omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de minister zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat de asielaanvraag reeds daarom op grond van artikel 31, eerste lid, mede gelezen in verband met het tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000, dient te worden afgewezen. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 26 april 2010 alsnog ongegrond worden verklaard.

4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen, van 24 maart 2011 in zaak nr. 10/18703;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. M.A.A. Mondt-Schouten en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. J. Oudeboon-van Rooij, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

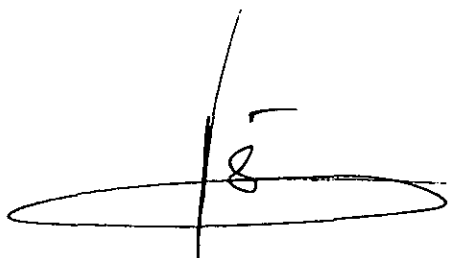
w.g. Oudeboon-van Rooij
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 september 2012

487/382.

Verzonden: 7 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser